

Παπαγιαννοπούλου, Καλά.Χφ. Γριτσάκη, σ. 13-14.

Γλυκὺς
ἰωάννης

Ὁ υπ' ἀριθ. 13 [26] κώδις τῆς μητροπόλεως Ζακύνθου (σήμερα Π. Γριτσάκη) περιέχει :

« Διληκηράριον, χαρτ. 16 X 22, Αἰών 12', φ. 440.

Κώδις περιλαμβάνει διληκρά ἱερόμελα τοῦ Τρωϊδίου καὶ Περηναιοσάριον, Μανουή τοῦ Χρυσάφου, μεταγενεστέρως ἔχει ἐρωτηρηθῆ κατὰ σελίδας, τὸ φ. 1α εἶναι ολόκληρον νεοσκημμένον διὰ χρόνῳ. Τὸ περιεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν κυρίαν διαίρεσιν εἶναι τὸ αὐτό λεγόμενον :

1. (φ. 1β - 340β) ολόκληρον τὸ μυθολόγιον.
2. (φ. 341 - 420β) ολόκληρον τὸ Τρωϊδίον.

3. (φ. 421-436) τὸ Πενήνυστάριον ἐως τοῦ Ἀναδήφους.

Ἐν φ. 166 α μετὰ τὸ δξασμὸν τῶν ἀποσώχων ἕως η'. Νοεμβρί-
 ου, εἰς τὴν ἐορτὴν τῶν Ἀρχαγγέλων, παραλίδονται οἱ ξηροὶ σίχοι:

Ποίημα Ἰωάννου Πρωτοπλάτου τοῦ Γκουέως.

« Ἄρχων δυνάμειος Θεοῦ, ἑρατάρχα τῶν Ἀγγέλων,
 λύντριγον ἔδωκα καὶ λαοὺς βαρβάρων πολέμων,
 ὡς μυριάδας ὤλεσας πόλε τῶν Ἀσσυρίων.
 καὶ ἀποπορεύου πρόμαχος πάντων ἐν πολέμοις,
 τῶν δὲ τιμῶντων εὐσεβῶς ἡρώων τῶν δικτῶν σου.
 Τοῖς δὲ τοῦ σπέρματος ἀρχηγοῖς τοῖς ἐν Θεοῦ δεφδέλαις,
 Δευτέρους τε μετὰ Μωσὴν δευτέρους κυρίους,
 Τὸν βασιλέα τὸν πολὺν ἀντα τῶν Ρωμαίων,
 Τὸν Ἰωάννην τὸν υἱεὶστὸν κραταίωτον εἰς τέλος,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

/,

Τοῦ δῆσαι πάντα βαρυχεῖς ἐν πέδαις καὶ ὑπὸ νύκτι,
 Ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς κατὰ λόγῳ γεγραμμένῳ.

Ὁ πολυχρονομὸς οὗτος φαίνεται εἰς ἀνάγκην εἶναι αὐτογράφου τοῦ Βυζαντίου
 ἡρώδου Α' τοῦ Τσιμισίου, ὅστις διεξήγαγε πολέμους ἐναντίον τῶν Σιρῶν καὶ Ἀράβων· ὅτι
 περιέγραψε περὶ αὐτοῦ κατὰ φαίνεσθαι καὶ ἐν τῷ ἀναγραμματισμῷ εἰς τὸν πολυχρονομόν
 τὸν ὑπὸ τοῦ μαϊόδου Μανονῆ, ὅστις συνέχευε καὶ ἐν τῷ κώδικι τὸν τῷ τε-
 μάχια καὶ κατέταξεν ἐν σιγῇ.

φ. 166 β Ἀναγραμματισμὸς εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ μαϊόδου.

« Τοὺς ὁρδὸδύχους Ἀναυλας τοὺς ἐν Θεοῦ λεφθέντας,
 Τοὺς λέ' τριμύνας εὐσεβῶς ἐνίσκυσον εἰς ἑλὸς,
 Ἀρχὴν δυνάμεως Θεοῦ, στρατάρχα τῶν Ἀγγέλων,
 ἑνὶ τριψὸν ἔδνη καὶ λαοὺς βαρβάρων πολέμιαν,
 ὡς μυριάδας ἄλγεας πολε τῇ Ἀσσυρίαν,
 καὶ προπορεύον πρόμαχος καὶ πάχυν ἐν ποσέμοις,
 ὡς ἂν ἡμεῖς ἐπιταύσαις θαρροῦντες συμμαχίαις,

Πανηγυρίζομεν θεῖ καὶ μαχαλινόμεν σε >>.

Ἐν φ. 212α «μηνὶ Νομβρίῳ, εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν ἑορτῶν τῆς Θεολογίας»,
 ὑπάρχει ἑλερος πολυχρονισμός ἐν τῷ Αὐτοκρατορῷ Ἰωάννῃ. Ἐν τῷ Διπλωματικῷ
 ὄρμῳ τῶν πολυχρονισμῶν τούτων παρὰ τοῦ Ἰωάννου Τριουῖς, τοῦ παραλι-
 μένου ἐν τῷ βίβλῳ τοῦ Νομβρίου μηνὸς καὶ ἐν τῇ κατωτέρῳ κυρίως δι-
 χῶν, ἐξάγειται ὅτι πρόκειται ἐν ταῦτα περὶ τοῦ τελευταίου αὐτοκράτορος
 Ἰωάννου 2' Παλαιολόγου.

Διπλωματικὸς δεύτερος ποδός.

«Ἀλλ' ὦ Παρθένη, κράττον τοῖ Ἀνάκτορα Παλαιῶν,

Ἰωάννων ἐπώνυμον τῷ Αρχαιοχώρας

καὶ νέμεν δίδον καὶ ἑχθρῶν, κύνεσσιν ἔχθρον πρέον >>.

Ἐν τῷ αὐτῷ χειρογράφῳ ἐν ἐλεύρῳ σελήνῳ, ὑπάρχει ἐρυθροῦς γράμματα γε-
 γραμμένη ἡ λέξις «Καυλακίαν». Μετὰ τὴν περιεχομένην ὕμνων ἐν τῷ
 κώδικι τούτῳ, πλεῖστα τμήματα τῶν ποιῶν εἶναι ἀνέμεικτα, ὑπάρχει
 καὶ ποίημα Μετσοπονίῃ τοῦ βυζαντινῶν, ἀσφαγὴς δὲ οὗτος εἶναι ὁ ἀπὸ
 τοῦ 1613 μετσοπονίτης Παροναξίτης. Παρόμοιον αὐριβὺς τοῦ ἀνακτορῶν χειρο-
 γράφου εἰληρεῖτο ἐν τῷ ^{ἐν} Λέσβῳ μονῇ τοῦ Λευκῶτος. >>

